

Actualment el ventall de possibilitats a l'hora d'extraure les cataractes pretén eliminar la necessitat de dur ulleres. DdG

IMPLANTACIÓ DE LENTILLES INTRAOCULARS

OPINIÓ

Alex Gimenez

OFTALMÒLEG ESPECIALISTA EN CATARACTES DE L'INSTITUT D'OFTALMOLOGIA CLÍNICA GIRONA

La implantació de lents durant la cirurgia de cataractes és una de les qüestions que més sorpresa provoca entre els pacients. Cal posar una lent dins l'ull després de la cirurgia de cataractes?, és necessari?, l'ús d'aquestes lents comporta riscos o problemes en el futur? Em trobo sovint amb pacients que em pregunten simplement si no seria millor seguir usant ulleres com fins ara. És important, per tant, informar bé el pacient sobre els motius d'haver inclòs aquest procediment. La implantació d'una lent intraocular (LIO) durant el procés quirúrgic de la cataracta reverteix de forma directa en la millora de la visió i qualitat de vida del pacient.

Si no ho féssim, els pacients operats haurien d'usar unes ulleres d'unes vint diòptries. Implantant, doncs, aquesta lent dins del sac capsular d'on hem extret la cataracta, optimitzem la visió del pacient i li estalviem la incomoditat d'unes ulleres massa feixugues.

Aquest procediment, per cert, també es realitza en la cirurgia del cristal·lí transparent, quan els pacients es volen despendre tant de les ulleres de lluny com de les de prop.

Tradicionalment les possibilitats de les cirurgies de cataractes eren més limitades. El propòsit se centrava en l'extracció de la cataracta. Avui el ventall de possibilitats s'ha obert i un dels objectius primordials en busca de l'excel·lència és precisament l'eliminació de la necessitat de dur ulleres. Cada pacient, i cada ull, són mons diferents: les necessitats individuals són molt variables i els procediments adequats per a un ull o un altre també ho són.

Per donar resposta a aquesta gran varietat de necessitats existeixen més de tres-cents models diferents de lents intraoculars, amb els seus corresponents avantatges i característiques particulars.

Defet, quan un oftalmòleg novell descobreix el món de les lents intraoculars, sovint té la sensació d'endinsar-se en un bosc espès i embolicat. I no va gaire desencaminat. És per això que, a continuació, provaré de resumir i donar una visió general que ens permeti abastar l'evolució d'aquest camp.

Les lents clàssiques són les lents monofocals (un únic punt de focus). Aquestes permeten una bona visió llunyana, sempre que no hi hagi astigmatisme. Per solucionar

Equipament d'oftalmologia.

aquest inconvenient, es van dissenyar les lents tòriques, capaces de compensar l'astigmatisme natural que presentés l'ull.

Un cop arreglada la visió llunyana, els oftalmòlegs ens vam centrar a compensar la presbícia, la patologia que ens limita la lectura a partir dels 45 anys. És amb aquest objectiu que es van dissenyar les lents bifocals, enfocades tant per llegir com per conduir. Més recentment han aparegut les trifocals, que permeten aconseguir una visió pròxima al cent per cent tant per lectura, distàncies intermèdies (com l'ordinador) i llunyanes.

Malauradament, aquestes lents trifocals tenen certes limitacions i cal ser força estricte a l'hora d'indicar-les o contraindicar-les. Pacients amb estrabismes, graduacions prè-

vies molt importants i certes patologies oculars no s'hi podran adaptar de forma idònia. De la mateixa manera, pacients amb grans demandes visuals, per exemple fotògrafs, poden quedar descontents, ja que aquestes lents provoquen una alteració molt lleu de la sensibilitat al contrast i als colors (en general només perceptible per aquelles persones que s'hi dediquen professionalment). Degut a l'estructura de la lent, també, a vegades els pacients poden veure cercles lluminosos al voltant d'altres llums durant les nits en les primeres setmanes.

A banda d'aquestes qüestions, rellevants i per tenir en compte sempre abans de la intervenció, també s'ha de considerar que cada model de lent intraocular es presenta en multitud de graduacions pos-

sibles i una de les tasques de més rellevància és triar-ne la graduació adequada.

El procediment de càlcul inclou la realització de dues proves independents, la mesura de fins a set valors diferents de l'ull i l'aplicació d'una fórmula matemàtica per calcular la graduació ideal. Hi ha diverses fórmules que competeixen per assolir un major precisió en aquest càlcul, fins i tot n'hi ha de generades per intel·ligències artificials. I tot i que una patologia prèvia pot generar complicacions en el càlcul i que el resultat no sigui acurat al cent per cent, el cert és que els pacients amb lents trifocals aconsegueixen una molt bona visió de lectura, intermèdia i llunyana sense ulleres.

Actualment, el procediment d'extracció de cristal·lí (amb o sense cataracta) per implantar una lent trifocal ja fa temps que es realitza en el nostre centre. És un procediment segur, rutinari i suposa un avenç molt important en la qualitat de vida dels pacients.

Com haureu vist, malgrat tractar-se ja d'una pràctica quotidiana, la selecció d'una lent intraocular és una ciència en plena evolució. I si bé les lents trifocals es mantenen al capdavant de la innovació des de fa uns anys, la recerca de la recuperació total de la visió continua.

